

CARTA DOMINICAL

19 DE MAIG DE 2024

RESSÓ DE LA PARAULA

Font viva, amor, foc

Com que l'Esperit Sant està en tot el que fa Déu; com que és Déu comunicat, entregat com a do, infós, pur amor en acció, Déu més íntim a nosaltres del que puguem imaginar, en celebrar la Pentecosta, mirem la nostra Església real i actual, i ens atrevim a demanar-li: “alleuja la nostra sequedat, encén en nosaltres el foc del teu amor”.

Des del segle IX aquesta petició ressona en l'Església, formant part del gran himne conegut com el *Veni Creator Spiritus*.

“Et dius Paràclit,
do del Déu Altíssim,
font viva, amor, foc
i unció espiritual”

Com ens agradaria fer una profunda i sincera oració amb aquestes paraules, conservant la mirada sostinguda sobre la nostra Església!

L'amor a la nostra Església, com tot amor vertader, no és cec, no dissimula per interès o conveniència. La nostra oració per la nostra Església neix d'aquesta mirada, que sols l'Esperit Sant pot donar: claredat, sinceritat, acceptació, humilitat, amor.

Què descobreix aquesta mirada realista i honorada a la nostra Església, la nostra Església més pròxima? De la mà d'estudis sociològics i estadístics, les dades no són bones en general. No oferim precisament la imatge d'un arbre en plena ufanor. Tot i així, la mirada de l'Esperit Sant, alhora que és realista, estimula a estimar aquesta mateixa realitat. Perquè l'Esperit és el de Jesucrist, i Jesucrist va dir que el Regne dels Cels és dels pobres en l'esperit. Una altra cosa seria que aquesta pobresa eclesial fos deguda a negligència o al nostre pecat. I, així i tot, la mirada espiritual a la nostra Església mai seria de rebuig o condemna, sinó sempre de misericòrdia.

Potser el que descobrim majoritàriament en la nostra Església són rostres indiferents, apàtics, desencantats, algun somriure forçat,

fàcils a la crítica, etc. Espontàniament recordem aquella imatge que l'Esperit va inspirar al profeta Ezequiel: enmig del desert nombrosos ossos morts, dislocats, dividits (*Ez 37,1-3*). Mort, esterilitat, divisió. Una imatge extremada, però no allunyada de la realitat.

La visió d'Ezequiel, com a mirada de l'Esperit, no podia deixar d'anar acompanyada de l'anunci d'una promesa lluminosa. “Faré entrar en vosaltres un alè de vida, perquè reviseu...”. El Senyor em va dir: “Parla en el meu nom a l'alè de vida, i digues-li: ‘Això diu el Senyor: Alè de vida, vine dels quatre punts cardinals que eren àrids i dona vida a aquests cossos morts... Això diu el Senyor: Poble meu, obriré les vostres tombes; us en trauré i us faré tornar a la terra d'Israel”.

Què significa la nostra pregària de petició, inspirada en el *Veni Creator*?

Partim del fet que coneixem l'Esperit Sant, potser per experiència, però a més pel que ens en narra la Sagrada Escripura i la Tradició. Llavors, preguem així:

- Et beneïm i et donem gràcies perquè, fidel al teu nom, sempre estàs al nostre costat, per a defensar-nos, sostenir-nos, i romandre fidels a la nostra missió

- Ets el do de Déu altíssim. El més perfecte amor que existeix donant-se, Déu que es manifesta regalant-se, estimant.

- Ets font que brolla constantment, donant vida i fecundant la nostra terra, amor i foc, que destrueix allò dolent i inútil i força transformadora que dona llum i calor.

- Has volgut ser en nosaltres aquesta unció que penetra, suavitza i roman, perquè arribem a ser presència teva en la nostra terra.

Una oració de contemplació i adoració que ha de completar-se amb el nostre “Amén, vine Esperit Sant, vine a casa teva, on esperem gaudir del teu amor”.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat